

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΔΙΜΠΕΛ ΧΑΡΟΛΔ

ΟΤΑΝ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΧΩΝΗ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΤΟΥ

ΑΘΕ πρωί, την ώρα που ο ήλιος χρυσόσε τις κορυφές της Σιέρρα Νεβάδα και τα ποτάμια ξεμυδούσαν τις φρεσύνες τους μ' ένα τρελλό πέταγμα στο γαλάσιο ουρανό, ο Τζέιμς Άσκοτ έβγαζε από το εφάντασμά του.

Καθόλου στο περφημένο άλογο του, μ' αδιάσπαστο σαν λαϊκάδα το κορμί, άφηνε τ' αδέρφια του ν' ασχοληθούν με τις δουλειές του ιστορικού του. Εκείνος πήγαινε να τρέξει στις πλαγιές των απόκρημνων βουνών, να ξεπλωθεί ανάσκελα στο χορτάρι και ν' άρχισι να τραγουδάει παθιαχτικές ρομαντιές.

Έμοιασε σάν άλογο, που το έχε τοιμητήσι μαύ μινιά. Ένσθε φρες-φες ότι κάτι τρομερό είχε γίνει μέσα του. Ή καρδιά του νόμιζε ότι καιρολογούσε στο στήθος του, τ' ά μάρμα του θόλων και το μυαλό του σκοτιζόταν. Αδύες τις στιγμές έκανε σάν λυσσασμένος. Δάγκωνε τα χέρια του, ουρλιάζε, κούτιαν καταγής και τούραζε με το μαστίγιό του τα δέντρα, σάν νά ήταν παράξενα έζηθοί. Έπειτα ξεπαιούσε σ' ένα φιλιερό κλάμμα. Ήταν ένας παραχόλαος θόνης, σάν μοιρολόι, που σκορπιζόταν παντού, ανασταίονε τις χαράδες, άντλιοαίονε στους βράχους του βουνού μ' έβριστε κάτω, ως τ' άράντο τον χαμπαλέρος και τους έκανε ν' άνατριχιάσουν.

Άρχισι πάλι ο καλασμένος τις φωνές του! μπουμουζούζαν με δυσσώροεια. Αύτος θά πληρώσει φάνεται τις άμαρτίες του πατέρα του! Κι' έφρχιζαν ένα βλέμμα μίσους προς τα μαύρα βουνά της Σιέρρα Νεβάδα, σάν νά είχαν μπουστά τους αυτό τον έπιλητικό 'Ο πάστορας, που ήξερε κα' αυτός τη μαγία του Άσκοτ, μάταια προσπαθήσει να τον γατοφνή.

Τέσνον μου, του έλεγε, πρέπει να συγκρατήσης τα νεύρα σου. Άποψέμγε να θιμώνης και φρόντισε ν' άνατριχίσης τη δουλειά, όπως τ' αδέρφια σου. Ή κούραση του σωματός θά νικήση τους ψυχικούς πόνους σου. Μά ο Τζέιμς κούταζε τόν πάστορα μ' ένα τριώνζο βλέμμα και του έδειχνε τόν μαστίγιό του.

Πρόσεχε, παπά, τόν άπαντούσε, να μην πολυενδιαφέρεσαι για μένα, άν άναπαύεις τις προσευχές σου κα' άν θές να κλέβης τους πονέρονες που έρχονται να σου ζητήσουν άσυλο. Θά σε κάνω να μην μπορείς να καθήσης άπ' το ξύλο και θά σου ξερίσω κα' αυτές τις λίγες τρύχες που έχεις στό κεφάλι σου.

Αδύες ή άπαύες έκαναν τόν πάστορα να έγκυαλιέθη όριστικά το εσχάμενο πρόβατος στην τήχη του, κα' όταν κανείς συζητούσε μπουστά του για τόν Άσκοτ, που έδινε να καταλάβη ότι αυτός ο εκκλησιασμένος ήταν ένα χωμένο κορμί, που δέν άβλεπε κανέναν όσλο. Οί μόνοι που ένδιαφερόντουσαν άφωρη γά τόν Τζέιμς, ήταν τ' αδέρφια του. Φρόντιζαν να τον έχουν πετυμένο πάντα καθαρά, να ταΐζουν τόν θαιμιάσο άλόγο του και να του ετοιμάζουν ένα πάτο ζεστό καί, όταν γύριζε στό ράντο. 'Ο Άσκοτ, μόλις τόν θείαζε ή πείνα, σήγαινε στην κουζίνα με χωμένο ως τα φρούτα τόν πλατύγρο καπέλο του.

Έτρωγε χωρίς να βγάξη λέξη κα' ύστερα ξεπαιούταν σ' έναν πάγκο να καινήσι καλύβερα τόν τοιμουσί του. Δέν μιλούσε σέ κανέναν. Ούτε ποτέ είχε διατάξει τους ύπηρετες νά τον βγάλουν τις μπότες του, όπως είχε κάνει τόν πάστορα και στόν ύπερφηανο Νιούγκλας Ντήπενς, τόν πνό πλούσιο ραντιέρη.

Όταν κανένα φρού ήθλεε τίποτε από τ' αδέρφια του, πριν καιμηθή τους άφηνε ένα σημείωμα πάνω σ'ό τραπέζι, γεμιστό μπουτιούρες κα' όρνιθοσκαλισμάτα. Και τήν άλλη μέρα τ' έξημεροβόματα εθίμασε δίπλα στό χορσί ό,τι τους είχε ζητήσει.

Ναι, τ' αδέρφια του άγαπούσαν τόν Τζέιμς. Ήξεραν ότι δέν έφτανε αυτός άν ήταν ταπεινός και μοιασάλαος. Τό λάθος ήταν αυτός στό ίδιον του πατέρα τους. 'Ο Μπάικ Άσκοτ, ο πατέρας τους, όταν είχε χηρόσει παά, είχε έρωτευθή μαύ όμορφη νέα, που είχε πάσι στό ράντο: τους γά να ξεκουρωσθή από την έννευρωστική ζωή της Νέας Υόρκης. Είχε μάλιστα και μα μακρινή συγγένεια μαζί τους. Αυτό όμως δέν τους ήλιούσε ν' άγαπηθούν παράφορα και να παντρευτούν. Η δεύτερη εμπίσση Άσκοτ όμως είχε έναν έλεονό χαρακτήρα. Πίσω από την γοητευτική όμορφιά του προσώπου της, έκρυβε μια σατανική ψυχή. Κάθε τόσο κρυφίονταν από νευρώδες κρίσεις και της άρεσε να βασανίζει τόν πατέρα τους. Άπό την έννοια τους γεννήθηκε ο Τζέιμς. Μα ή δύσπρεση σέβγους τού Μπάικ πέθανε, ή στιγμή που έφερνε στόν κόσμο αυτό τόν παιδί τους. Έτσι ήσυχάζσε ο πατέρας τους από τους θημούς της και μπόρεσε να πεθάνη ήσυχος κα' έντιμος, κοντά στους γυιούς του. Μά τους άφρασε οητή έντολή να περιποιούνται τόν Τζέιμς και να παραβλέπουν τις άνοησίες του, γιατί δέν έφτανε καθόλου εκείνος, που

είχε κληρονομήσει τό δύστροπο χαρακτήρα της μητέρας του.

Όσο όμως ο Τζέιμς μεγάλωνε γινόταν ένα όμορφο και καλοδέμενο παιδάκι. Τ' αδέρφια του δέν θαμνιζαν. Μά τόν λυπόνησαν, γιατί ήξεραν ότι θά έχη άσχημο τέλος. Όχι, ήταν βέβαιο ότι δέν θά γλιτώνε την καταστροφελική του μοίρα. Και πράγματι, στό είκοσι του χρόνια, ο αδερφός τους έδειξε τά πρώτα σημάδια της άνοσορρασίας του. Έβαλε φρονιά στό δειμάτι του άχρον και κάθησε καύ πια, γά ν' άποκλήση τόν θάμα της πικρίας.

Ύστερ' από λίγο, κρέμασε από την ουρά ένα σκόλλο και τόν άφησε να πεθάνη έ.σ. κρημασμένο άνάτολα στό δένδρο. Κατόπιν έδειξε τόν έπιστάτη τού ράντο και τού έκοιη τόν Έν' άντι, γιατί, καθώς έλεγε, τού φωνάταν ότι ήταν μεγαλύτερο από τ' άλλο.

Τότε άρχισαν να τον φροβούνται τ' αδέρφια του. Μίλωναν μαζί του, τόν φροβέριαν ότι θά τον διαώσουν από τόν ράντο και τού λήνον τόν βάλο του και τόν μαζαίον του. 'Ο Τζέιμς δέν έβγαλε ούτε λέξη. Πήγε στό σταθμό, σέλλωσε τ' άλογο του, τό καθάλισσε και δέν γύρισε στό ύποσταπλό, παρ'ά μόνο στον ή πείνα τού θέσε τα έντρα. Κι' από εκείνη τή μέρα δέν ξεκαμύλισε σ' αδέρφια του. Μά και δέν τούς έλιωσε πιά καιμιά άφορη για νά θιμώνουν μαζί του. Έτσι περάσαν δέν χρόνια.

Ένα βράδυ, άπότοσο, ο Τζέιμς γύρισε σολομωμένος στό ράντο. Δέν πείραζε καθόλου τόν ράι του, μόνο άχρισ να καινήσι αδιάσπαστα κα' ν' άναστεινάξη. Οί ύπηρετες δέν τούμωσαν ούτε να τόν καιτάξουν. Οί τρελλοί θιμώνουν τόσο εύκολα!.. Πήγαν λοιπόν να κοιμηθούν, βέβαιο ότι ο Τζέιμς θά τους έκανε να περάσουν μια άσχημη νύχτα. Μά ο Τζέιμς είχε άλλο τού νού του. Όταν πια βαρέθηκε να σάφρεται, πήρε ένα χορσί και σημείωσε: «Θέλω ένα ζευγάρι καινούργιες μπότες κα' ένα τουφέκι. Θά γίνω βασοφάλακας και θά παντρευτώ».

Τ' αδέρφια του φροβιήθηκαν. Ποιά ήταν λοιπόν αυτό τό δυστηγμένο χορσί, που είχε βάλει στό μάτ; ο αδερφός τους; Άπεσάριαν για νά τ' άμωθούν, νά τον παρακολούθησουν. Και την άλλη μέρα, ένας άπ' αυτούς τόν άκόλοθιθε. 'Ο Τζέιμς τραβήξε αδιάσπαστα για τόν βουνά της Σιέρρα Νεβάδα. Φανόταν άφρημαμένος κα' άνηστος. Κάθε τόσο κούταζε τόν μονοπάτι που οδηγούσε από τόν ράντο στό βουνό, σάν κάποιον να περιέμενε. Κι' άλίθια, ύστερ' από λίγο φάνηκε να έρχεται μια άμωσαν. Ήταν ένα νέο και όμορφο χορσί, που έλαμα από ό γεία κα' όμορφα. 'Ο αδερφός τού Τζέιμς τ' άχασε από την κατάπληξη του. Είχε άναγνωρίσει την ανήλική τόν πάστορα, ή άποία είχε γυρίσει από τόν Καλλένο και την όποία ο θεός της φρόντισε να την παντρήση μ' ένα πλούσιο ραντιέρη. Τί ήβλεπε μ' αυτόν τόν τρελλό; Δέν καταλάθανε λοιπόν ότι μπουρσίσε να την πείξη ή να την πετάξη σέ καιμιά χαράδρα, κα' ο αδερφός του με ήφθη ούτε ένα κοκαλιό της; Είθε τούς δύο νέους να βροθήσαν κοντά και να μιλούν με τρυφερότητα. 'Ο Τζέιμς της έλεγε ένα σοφό άνοισησι. Έκεινη γελούσε με την καρδιά και καθε όσο τόν χτυπούσε με δίκνο στό χέρι, γιατί εκείνος προσπαθούσε να την άγκυαλίση.

Όχι! τού φώναζε. Πρέπει να με ζητήσεις πρώτα από τόν θείο μου!..

'Ο αδερφός τού Τζέιμς γύρισε στενοχωρημένος και διηγήθηκε στους άλλους ό,τι είχε δη κα' ό,τι είχε άκούσει. Όλοι τους τότε άπέσιμασαν να τού άγοράσουν ό,τι τους είχε ζητήσει, μα να τόν προσέχουν μη καιμια καμιά τρέλλα. Άλλά ο δ'άβολος είχε χίοςε. σ' αυτή τήν ύπόθεσι ηη. ουρά του. 'Ο Τζέιμς κατάρρευσε να ξεγύρνι από την επίδωρη τους και να πάσι στην πόσιμα. γά να τού ζητήσει τού χέρι της ανήλικής του. 'Ο παπάς ξεπαρηόθηκε. Άρχισε να τόν βροχι κα' έχε τόν θάρρος να τόν πετάξη έξω από την πόρτα του. 'Ο Τζέιμς γύρισε στό ράντο, χωρίς να καταλάβη κανείς τίποτε. Μά τόν ίδιο βράδυ ο πάστορας ξεσάριανσε από τόν σπιν του. Και την άλλη μέρα τόν προσι βροθήκε κρημασμένος άνάτολα σ' ένα δένδρο, όπως ο σκόλλος τού Άσκοτ, εκεί πάνω, στό Σιέρρα Νεβάδα.

Όλα τ' άράντο αναστατάθηκαν. Μά ο άστονυμοισι δέν μπόρεσαν ν' άνακαλιήσουν τόν έρωτα. Έτσι ο Τζέιμς Άσκοτ παντρευτηκε έναν άγαπημένο του. Άπότοσο, τ' αδέρφια του περιέμωσαν μέρα με τη μέρα να έρθη κα' ή σειρά τού άνήλικου ίου παπά. Ήταν βέβαιο ότι ύστερ' από τόν μήνα τού μέλιτος ο Τζέιμς θά την βροθήει και θά την σέλιη κα' έκεινη στόν άλλο κόσμο, με τόν τρόπο που έστειλε τόν πάστορα. Μά αυτό δέν μπουρσίσε να γάνουν τίποτε, γιατί έχουν δεσμευθή με τόν δοκο που έδωσαν στόν πατέρα τους και γιατί, στό κάτω-κάτω της γοηψής, όσο τρελλός κα' άν είνε ο Τζέιμς, δέν παύει να είνε κα' αδερφός

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΟΥ ΓΕΛΙΟΥ

Ένα περίεργο έθιμο ύπάρχει στην Περούσια, σχετικά με τόν γέλιο. Σήματα μ' αυτό, ποτέ ο άνδρες δέν πρέπει να ξεκαρδιώνονται σ'ά γέλια. Τό προνόμιο αυτό τού έχουν μονάχα... ποιές άλλες; Τά έχουν ή γυναίκες!..

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΟΥ ΓΕΛΙΟΥ